

Avaluar per decidir: el museu com a institució sota prova

Publicat per [Interacció](#) [1] el 15/05/2014 - 10:52 | Última modificació: 06/05/2026 - 08:20

L'avaluació estratègica del Museu Nacional d'Art de Catalunya situa el museu en un terreny que desborda la seva definició clàssica. Ja no es tracta només de conservar, investigar i exposar, sinó de justificar la seva existència en termes d'impacte, eficiència i retorn social. L'informe parteix d'aquest desplaçament i el converteix en mètode: analitzar fins a quin punt l'activitat del museu respon als objectius públics que la legitimen.

El text articula aquesta anàlisi a partir d'un sistema d'avaluació que combina indicadors quantitius i qualitius. No es limita a mesurar activitat, sinó que intenta establir una cadena de valor entre recursos, processos i resultats. Aquesta operació no és neutra. Introduir el concepte de "rendibilitat social" implica assumir que el valor del museu no es pot reduir a xifres econòmiques, però alhora exigeix traduir-lo en criteris comparables i operatius.

L'informe identifica nou eixos que estructuraven el funcionament del museu: coordinació institucional, finançament, públics, estructura del sector, cohesió social, educació, internacionalització, excel·lència i digitalització. Aquesta mirada transversal permet situar el museu com a node dins d'un sistema més ampli, on les decisions no depenen només de la institució, sinó de les relacions que estableix amb altres actors i amb el territori.

Un dels punts més rellevants és la tensió entre ambició i capacitat. El MNAC es defineix com a equipament de referència nacional i internacional, amb una col·lecció equiparable a grans museus europeus. Alhora, l'informe constata una reducció significativa dels recursos públics entre 2010 i 2012, fet que limita la seva capacitat d'actuació. El gràfic d'ingressos (p. 20) mostra aquesta davallada, així com el pes decreixent de les aportacions públiques en el conjunt del finançament.

Aquesta situació impacta directament en aspectes estructurals: dificultats per sostenir projectes de recerca, limitacions en la projecció internacional, tensions en la gestió del personal i dependència creixent d'ingressos propis. L'avaluació no ho presenta com una anomalia puntual, sinó com una condició que afecta la coherència entre objectius i mitjans.

El document també insisteix en la necessitat de reforçar instruments de planificació i governança. La manca de contractes programa vigents o de marcs estables de finançament dificulta la presa de decisions a mitjà termini. En aquest context, l'avaluació esdevé una eina no només de diagnòstic, sinó de regulació del sistema: permet identificar desajustos i orientar possibles millores.

El resultat és una imatge del museu com a institució travessada per exigències múltiples. Equipament patrimonial, Centre d'Estudis i Recursos Culturals (CERC). Diputació de Barcelona. Montalegre, 7. Pati Manning. 08001 Barcelona. Tel. 934 022 565

espai educatiu, infraestructura de cohesió social i actor econòmic. L'avaluació posa en evidència que sostenir aquestes funcions no depèn només de la qualitat del projecte cultural, sinó de la capacitat política i institucional per dotar-lo de recursos, criteris i continuïtat.

Referència

Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (CoNCA). (2014). *Avaluació estratègica del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC)*. Barcelona.

[Text complet \(pdf\)](#) [2]

—

—

— [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Etiquetes: avaluació de polítiques culturals

Etiquetes: equipaments culturals

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: valor públic de la cultura

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2014/avaluacio-estrategica-mnac>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/e140101.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/5004>